

ԲԱՆԱՀՈՍ

2001 01 17

Թիվ 42

2000 11 16

«ՐԱՅԱՍՏԱՆ» ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԸ՝ ՈՐՊԵՍ ՀԱՍԱՐԱՅԿԱԿԱՆ ԿԱՌՈՒՅՑ

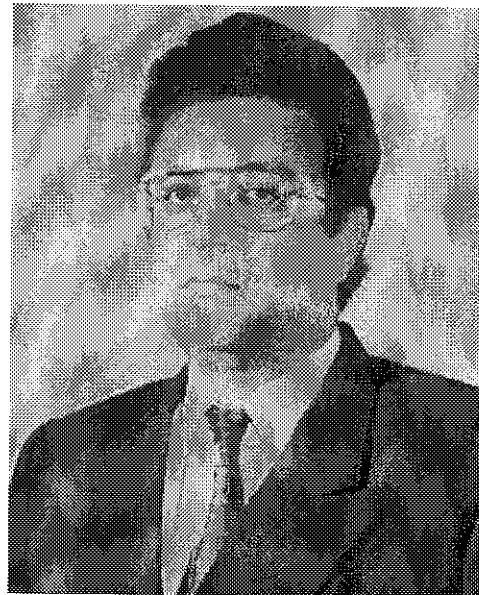
ՎԱՐԱՆ ՏԵՐ-ՂԵՎՈՆՂՅԱՆ

«Դայաստան» հիմնադրամի գործադիր
տնօրեն

Դայաստան հիմնադրամը ստեղծվեց 1992թ. նարտի 3-ին նախագահի հրամանագրով, եւ գոյություն ունի շուրջ ինը տարի: Դիմնադրամի նախապատմությունը ներկայացնելու համար պետք է դիտարկենք, թե ինչ կատարվեց 1988թ. հետո, հատկապես՝ երկրաշրժից հետո:

Երբ տեղի ունեցավ երկրաշրժը, ամբողջ աշխարհում մի աննախադեպ նորիլիզացիա տեղի ունեցավ եւ դրա արդյունքում սկսվեց մարդասիրական աջակցություն ՀՀ-ին: Դրանք առաջին անհրաժեշտության իրեր էին. սննունդ, հագուստ, ծածկոցներ եւ այլն: Սա, իհարկե, շատ կարեւոր էր Դայաստանի համար եւ ժամանակին իր դերը կատարեց: Սակայն, երբ 1991թ.-ին ՀՀ-ն հոչակեց իր անկախությունը եւ երկրաշրժից անցել էր երեք տարի, հստակ էր, որ այս նորաստեղծ պետությունը միջոցներ չունի իր առջև դրված հսկա խնդիրների իրագործման համար:

Երբ 1991թ.-ին ՀՀ-ն հոչակեց իր անկախությունը եւ երկրաշրժից անցել էր երեք տարի, հստակ էր, որ այս նորաստեղծ պետությունը միջոցներ չունի իր առջև դրված հսկա խնդիրների իրագործման համար:

1992թ սկզբին ստեղծվեց ֆոնդը, եւ աշխատանքների ուղղությունը փոխվեց: Դիմնական շեշտադրումը եղան ենթակառուցվածքները: Այս իմաստով դա նորություն էր ոչ միայն Դայաստանում, այլև սփյուռքում. մենք ունեցեն էնք բարեգործական հիմնադրամներ, բայց նրանք ենթակառուցվածքային խնդիրներով չեն զբաղվել: Այսինքն «Դայաստան» համահայկական հիմնադրամը պետությանն աջակցողի դեր ստանձնեց եւ սկսեց իրագործել այն ծրագրերը, որը կաներ պետությունը, եթե միջոցներ ունենար:

Ծրագրերը սկզբից եւեթ ունեցան մի քանի ուղղություն, որոնք մինչ օրս էլ պահպանվում են. Արցախ, աղետի գոտի, գիտանշակութային եւ նպաստների հետ կապված ծրագրեր: Ընդ որում, առաջին երկուսը շինարարական եւ նյութական ծախսների առումով ընդհանուր ծախսների մոտ 90 տոկոսն են կազմում: Դիմնադրամի դեկավա-

րությունը հոգաբարձումերի խորհուրդն է կազմված 31 անձից: Այն իր հերթին ունի 9 հոգուց կազմված նախագահություն, եւ եթե հոգաբարձումերի խորհուրդը տարեկան մեկ անգամ է հավաքվում, ապա նախագահությունն ըստ անհրաժշտության կարող է տարեկան մի քանի անգամ ժողովներ անել: Հոգաբարձումերի խորհուրդն ունի իր վերատուգիչ հանճնաժողովը՝ բաղկացած երեք անձից, որի հիմնական դերն այն է, որ վերահսկի ամեն տարվա իրականացրած ֆինանսական ծախսերը եւ դրա վերաբերյալ համապատասխան գեկույց ներկայացնի հոգաբարձումերի խորհրդին:

Դիմնադրամն ունի իր արտասահմանյան մասնաճյուղերը՝ թվով 18-ը. Տորոնտո, Լոս Անջելես, Սոնիել, Նյու Յորք, Բրազիլիա, Ուրուգավայ, Արգենտինա, Մեծ Բրիտանիա, Ֆրանսիա, Գերմանիա, Ֆրանսիա, Շվեյցարիա, Շվեյցիա, Ավստրիայիա, Բուլղարիա, Լիբանան, Կիպրոս եւ գրասենյակ՝ Ստեփանակերտում: Ամեն տարի իրականացվում է մեկ տարվա գործունեության հաշվետվությունը: Մինչ հիմա հիմնական ծրագրերը եղել են ճանապարհաշինություն, ջրատարների կառուցում, էներգետիկ համակարգի վերակառուցում, բնակելի շենքերի ու դպրոցաշինություն: Վերջին տարիներին մեծ շեշտ է դրված դպրոցաշինության վրա: Դիմնադրամի մինչեւ այժմ իրականացրած ծրագրերը 200 են, գումարային առումով ծախսվել է 72 մլն ԱՄՆ դոլար:

Դիմնադրամն ունեցել է մի ծրագիր, որը

նախկինում միշտ առաջ է տարվել՝ Գորիս-Ստեփանակերտ ճանապարհը, որի շինարարությունը սկսվեց 1995թ. եւ ավարտվեց 1998թ: Դրանից անմիջապես հետո սկսվեց ԼՂՀ հյուսիս-հարավ ճանապարհի կառուցումը, որն այս պահին ընթացքի մեջ է եւ որը մինչեւ այժմ իրականացված բոլոր ծրագրերից ամենամեծն է: Նրա անբողջական իրականացման համար անհրաժեշտ կլինի մոտ 25 մլն դոլար:

Դրամահավաքի առումով մի շարք ձեւեր են կիրառվում: Դրանցից մեկը հիմնադրամի համար ազգային տուրքն է, որը ցանկալի է, որ ունենա պարբերական բնույթ: Մենք նախընտրելի ենք համարում ամենամյա վճարումները. սա ընդունված ձեւն է, որի հիմնա վրա էլ ստեղծվել է հիմնադրամը: Դրամահավաքի ամենախոշոր ձեւը հարուստ է և ունենա մարաթոններն ու հեռուստամարաթոննը,

«Դայաստան» համահայկական հիմնադրամը պետության աջակցողի դեր ստանձնեց ևս սկսեց իրագործել այն ծրագրերը, որը կանոն պետությունը եթե միջոցներ ունենար:

որոնցից 4 անգամ կազմակերպել ենք 1996, 1997, 1999 եւ 2000 թվականներին: Նրանցից առաջին երկուսի մուտքերն ամբողջովին ուղղվել են Գորիս-Ստեփանակերտ ճանապարհի շինարարությանը, վերջին երկուսն օգտագործվում է հյուսիսակարգ ճանապարհահատվածի կառուցման նպատակով:

Դիմնադրամի շինարարական ծրագրերը ենթարկվում են որակի չորս տեսակի ստուգման, որոնցից մեկը հեղինակային հսկողությունն է, որ իրականացնում է նախագիծը ներկայացնող կազմակերպությունը: Երկրորդը՝ տեխնիկականն է, որի ժամանակ ստուգվում է, թե ինչքանո՞վ են ճիշտ ընտրվում շինանյութերը, հետեւվում է շի-

Վահան Տեր-Ղետոնյանը ծնվել է 1961թ. օգոստոսի 12-ին Երեւանում: 1983թ. ավարտել է ԵՊԴ արեւելագիտության ֆակուլտետը: 1983-86թթ. եղել է 77 գիտությունների ազգային ակադեմիայի պատմության ինստիտուտի ասպիրանտ, նոյն ինստիտուտի գիտաշխատող: 1989թ. պաշտպանել է գիտական թեզ եւ ստացել պատմական գիտությունների թեկնածուի աստիճան: 1988-93թթ. դասավանդել է ԵՊԴ-ում եւ Էջմիածնի հոգեւոր ճենարանում: 1991թ. նոյեմբերից մինչեւ 1993թ. մարտը աշխատել է 77 նախագահի աշխատակազմում որպես նախագահի օգնական: 1993թ. մարտից մինչեւ 1995թ. հոկտեմբերը 77 գործերի ժամանակավոր հավատարմատարն է եղել Ֆրամսիայում: 1995թ. մինչեւ 1998թ. դեկտեմբերը 77 արտակարգ եւ լիազոր դեսպան է եղել Արգենտինայում, միաժամանակ համատեղելով արտակարգ ու լիազոր դեսպանի պարտականությունները Ուրուգավայում եւ Բրազիլիայում: 1998թ. դեկտեմբերի 4-ին Վ.Տեր-Ղետոնյանը նշանակվել է «Դայաստան» համահայկական հիմնադրամի գործադիր տնօրինությունը: 77 դեմքնակ է մի շարք գիտական հոդվածների, մենագրության, տիրապատում է հայերեն, ուսւութեան, անգլերեն, իսպաներեն, արաբերեն, ֆրանսերեն լեզուներին:

Անուսանացած, է ունի մեկ որդի:

նարարության ամբողջ ընթացքին: Մշտական վերակիսկողություն են սահմանում նաեւ գործադիր վարչության կենտրոնական գրասենյակի աշխատակիցները, եւ վերջապես՝ ամեն տարի այս գրասենյակները ենթարկվում են ֆիզիկական քննության: Դակողության ներքո են գտնվում նաեւ ֆինանսական ծախսերը: Դա իրականացնողներից մեկը գործադիր վարչության հատուկ խումբն է, որը հետեւում է այդ ծախսերին, մյուսը՝ վերստուգիչ հանձնախումբն է՝ երեք հոգուց կազմված, որոնցից երկուսը սփյուռքից են, իսկ երրորդը՝ ֆիզիկական քննության բաժինը: Նշված բոլոր ծրագրերի իրագործումների թիվ մեկ պատասխանատուն եւ 18 մասնաճյուղերի կողորդինացնողը գործադիր վարչությունն է:

Դիմնադրանը չի հավակնում լինել առաջին բարեսիրական կառույցը. մենք ունեցել ենք շատ բարեսիրական կառույցներ, բայց սա առաջին համահայկականն է: Այստեղ փորձ արվեց ընդգրկելով տարբեր կառույցներ, ձեւավորել մի մարմին, որ ներկայացնի ամբողջ հայությունը: Իմ հիշատակած 31 անձերի մեջ ներկայացված է Դայաստանը՝ իր դեկավարությամբ, հոգաբարձուների խորհրդի նախագահն, ի պաշտոնե, ՀՀ նախագահն է, փոխնախագահը՝ ՍԴ նախագահը, ներկայացված է վարչապետը, ԱԺ նախագահը, որը համարվում է օրենսդիր մարմնում ներկայացված քաղաքական կուսկացությունների հավաքակական ներկայացուցիչը: Սփյուռքում գործող երեք ավանդական կուսակցությունները՝ ՀՅԴ, ՀՌԱԿ եւ հնչակյաններն ունեն իրենց առանձին ներկայացուցիչները: Ներկայացված են վեհափառ հայրապետը, Մեծի Տանն Կիլիկիո կաթողիկոսը, ավետարանական ու կաթոլիկ համայնքները, Դայ բարեգործական միությունը, Դայ օգնության միությունը, անհատ բարերարներ: Այս սկզբունքը որդեգրված է հիմնադրամի հոգաբարձուների խորհրդում, եւ այդ իմաստով այստեղ կան նաեւ անձեր, որոնք ուղղակի ՀՀ-ում կամ սփյուռքում ապրող մեծանուն մարդիկ են, ասենք՝ Շառլ Ազնավուր, Անդրի Վեռնոյ, Էդուարդ Էռնելյան, Դիանտ Մաթեւսյան, Վարդան Գրիգորյան եւ այլն: Կան սփյուռքահայ այնպիսի գործարարներ, ինչպես ասենք, Վարուժան Բուրմայանը, Տիգրան Իգմիրյանը, Ալբերտ Պողոսյանը, Դրայր Շովնանյանը: Նույն սկզբունքը որդեգրվեց նաեւ Դայաստան-սփյուռք համաժողո-

վի ժամանակ: Թեեւ դա կատարյալ սկզբունք չէ, բայց ուզենք թե չուզենք՝ այդ է մոտեցումը: Դոգաբարձուների խորհրդում ներկայացված է նաեւ Արցախը, ընդգրկված են ԼՂՀ նախագահն ու վարչապետը: Դոգեբարձուների խորհրդի կազմում են նաեւ ՀՀ արտգործնախարարը, ֆինանսների եւ էկոնոմիկայի նախարարը, Կենտրոնական բանկի նախագահը:

Փորձենք համեմատություններ անցկացնել եւ տեսնել, թե ո՞րն է հիմնադրամի յուրահատկությունը: Նախ այն, որ բոլոր հատկացումներն անվերադարձ են՝ նվիրատվություններ: Մյուսն այն է, որ եղած բարեգործակական կառույցների մեծ մասը Արցախում գործելու մեծ հնարավորություններ չունեն: Փաստ է, որ Արցախը լինելով չճանաչված պետություն, ոչ մի տեսակի ֆինանսական օգնություն ստանալու հնարավորություն չունի: «Դայաստան» հիմնադրամն այդ սահմանափակումը չունի, եւ մենք բացի ճանապարհներից, այլ աշխատանքներ էլ ենք իրականացնել՝ դրանք ջրատարներ են, էլեկտրահաղորդման գծեր, վերակառուցվել են գյուղեր: Այս պահին ընթանում է Դարերի վերակառուցումը: ԼՂՀ-ում մեծ գործ է արված նաեւ դպրոցաշինության գծով՝ լավագույն օրինակը Ստեփանակերտի ֆիզիկամաթեմատիկական թեքունով գիշերօթիկ դպրոցն է: Մենք սահմանափակումներ չունենք նաեւ այն հարցում, ասենք, եթե կան բարերարներ, որոնք ցանկանում են գրենական պիտույքներ հատկացնել, փոքր ծրագրեր իրականացնել, մենք երեք չենք մերժել:

Բայց մեր հիմնական ծրագիրը ենթակառուցվածքներն են: Դա է այն, ինչով իսկապես կարող ենք աջակցել պետությանը:

Արցախի հյուսիս-հարավ ճանապարհի 170 կմ-ի ընդամենը 25 կմ-ն ենք սկսել կառուցել, եւս 10-ը շուտով կսկսենք, բայց 135 կմ մնում է անորոշ վիճակում: Նույնիսկ այն հատվածներում, որտեղ դեռ շինարարություն չի սկսվել, աշխուժություն է նկատվում, բնակչությունը սկսել է սրճարան, բենզալցման կայան կառուցել: Վանք գյուղի փայտամշակման գործարանը բազմապատկեց իր արտադրանքի ծավալները: Ցուրաքանչյուր իրականացված ծրագիր նոր լիցք ու հավատ է պարզեւում բնակչությանը:

ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

- Ըստ Ձեզ, ինչո՞ւ Հայաստանի մեծահարուստներն ակտիվ չեն մասնակցում հիմնադրամի աշխատանքներին:

-Իմ կարծիքով պետք է սկսել ոչ թե մեծահարուստներից, այլ նայել, թե Հայաստանի ժողովուրդն այսօր ինչպես է ընկալում բարեգործություն հասկացությունը եւ ինչպես է պատկերացնում իր մասնակցությունը դրան: Անցած 70 տարիների ընթացքում մեզ մոտ ամեն ինչ եղել է պետական եւ հաճախ այն օրինակն են բերում, որ երբ հայ մարդը ցեղասպանությունից հետո հայտնվեց աշխարհի տարբեր երկրներում, երբ նպատակ կար դպրոց հիմնել, ոչ մեկի մտրով չանցավ դիմել որեւէ երկրի ղեկավարությանը, որովհետեւ գիտեին, որ դա իրենք պիտի կառուցեն: Սփյուռքում հոգերանությունն այդ առումով ավելի բարենպաստ է, որովհետեւ բոլոր կառույցներն այստեղ այս կերպ են ստեղծվել: Մեզ մոտ եւ ԽՍՀՄ մյուս տարածքներում այդ հոգերանությունը դեռեւս ծեւավորված է:

Ինչ վերաբերում է գործարարներին, ապա, այդ, ցավոք սրտի, գործարարները եւ հատկապես ամենախոշոր գործարարներն ամենապահիվ են այս ծրագրերում: Սոցիալական վիճակը ոչ մի նշանակություն չունի, սա ավելի շատ գիտակցական խնդիր է: Այդ առումով շատ ուրախ են, որ վերջին մարտարունին ակտիվ մասնակցություն ունեցավ Գյումրին, ԼՂԴ-ն, Վանաձորը, դեռ այսօր էլ դպրոցներ կան, որ դրամահավաք են անցկացնում: Հայաստանից ամենամեծ նվիրատվությունն արել է պետական կամերային նվազախմբի ղեկավար Արամ Ղարաբեկյանը՝ տալով 2000 ԱՄՆ դոլար:

-Սփյուռքից արձագանքներ են եղել, որ անվատական կա հիմնադրամի նկատմամբ, ինչին նպաստել է ՀՀ-ում տարածված կաշառակերությունը եւ հովանավորչությունը: Մտավահություն չունեք, որ ժամանակի հետ ննան տրամադրվածության արդյունքում հիմնադրամը կգնա մահացման:

-Շատ հաճախ սփյուռքում համբիպումների, ասուլիսների ժամանակ հարց են տալիս, ինչպես վստահենք ծեզ, երբ լսում ենք, որ Հայաստանում կաշառակերություն կա: Ես ասում եմ պատահել է, որ այս կառույցին նվիրած գումարները տեղ չեն հասել, յուրացվել են կամ անորակ աշխատանք է կատարվել: Պատասխանում են՝ ոչ: Չեմ կարծում, որ այս ճանապարհով հիմնադրամն անկան գնա: Երեւի հսկա քարոզչական աշխատանք է պետք

կատարել, որպեսզի թացն ու չորն իրար հետ չխառնվեն:

-Չե՞ք կարծում, որ համագային կառույցները շատ են: Ասենք, քրիստոնեության պետականորեն ընդունած 1700-ամյակի տոնակատարությունների կազմակերպման համար գործում են թե պետական, թե եկեղեցական հանձնաժողովներ, ստեղծվել է պետական հիմնադրամ, սփյուռքում նախատեսում են անցկացնել իրենց միջոցառումները, «Հայաստան» հիմնադրամն ունի իր ծրագրերը: ճիշտ չէ՞ լինի, որ բոլոր միջոցները հավաքվեին «Հայաստան» հիմնադրամի ծրագրային հաշվում եւ ամբողջացված ծախավեին:

-Եւ այդ, եւ ոչ: Այս, որովհետեւ փորձը ցույց է տալիս, որ հանգանակությունները, եթե մեկ ընդհանուր ծեւով են լինում, ավելի շատ գումար է հավաքվում, քան մի քանիսի դեպքում: Բայց մի կարեւոր հարց կա: հիմնադրամն ինչքան էլ գումար հավաքի, եկեղեցիներ չի կառուցելու, դա առաջին կառույցի գործն է: Կան շատ հիմնադրամներ, որոնք հասուկ գրադպում են որբանցներով: Նետեւարար, եթե նրանց ծրագրերը տարբեր են՝ դա նորմալ վիճակ է:

-Ինչո՞ւ հիմնադրամն իր կառուցվածքի մեջ չի ստեղծում եկանտարեր ծեռնարկություններ՝ որպես լրացուցիչ ֆինանսական աղբյուրներ:

-Կամոնադրությամբ դրա իրավունքը չունենք, քանի որ սա շահ չհետապնդող կազմակերպություն է: Եւ հետո պատկերացրեք, որ ԱՄՆ քաղաքացին, իր հարկի մի մասը պակասեցնում է, քանի որ ՀՀ գումար է փոխանցում, բայց հանկարծ պարզվում է, որ մենք այդ գումարով գործարան ենք կառուցել: Կանադայում նոյնիսկ ծանապարհաշինարարության համար տրված գումարները չեն համարվում նվիրատվություն: Օրինակ Գյումրիում հայ-ամերիկյան համատեղ մի ծեռնարկություն նվեր է տրվել հիմնադրամին, հիմա այդ գործարանը մենք կարող ենք աշխատացնել, ու օգուտներն ուղղել հիմնադրամ, բայց հիմնադրամի գումարներից այն աշխատացնելու համար չենք կարող մուտքեր կատարել:

-Արդյո՞ք հիմնադրամը կարիք չունի իր մասին առանձին օրենքի:

-Ոչ, հասարակական կազմակերպությունների մասին օրենքին համապատասխան կամոնադրություն ունենք, առայժմ դա մեզ բավարարում է:

-Ինչպե՞ս է Զեզ հաջողվում այդքան բազմազբաղ 34 հոգամոց խորհրդին հավաքել մեկտեղ եւ քվորում ապահովել:

-Ամեն անգամ, իհարկե, բացականեր լինում են, բայց երկու երրորդը հավաքվում է: Ենթադրենք Կիլիկիո կաթողիկոսը չի կարողանում գալ, ուղարկում է որեւէ լիազորված արքեպիսկոպոսի: 2001թ. ժողովը կիլինի մայիսի մեկին եւ հունվ եմ, որ հոգարադուները ներկա կիլինեմ:

-Դնարավոր համարո՞ւմ եք հաճահայկական բանկի ստեղծումը, որի գումարների մի մասը կուղղվի համազգային ծրագրերի լուծմանը:

-Նորից նույն խնդիրն է. մենք ուղղակիորեն չենք կարող մտնել թիգնեսի մեջ: Եթե խոսքը մեր մասին չէ, այլ ընդհանրապես հաճահայկական բանկի, ապա հնարավոր է: Շատերը շփորում են բարեգործությունը եւ ներդրումը. սրանք պետք է զուգահեռաբար զարգանան: Դամախ ենք հանդիպել, որ երբ մի որեւէ բարերար գումար է հատկացնում հիմնադրամին, աննիջապես շատ պաշտոնաներ սկսում են հետաքրքրվել, թե ինչո՞ւ ներդրում չի անում: Սկսում ենք բացատրել, որ այս մարդը հնարավոր է 100 000 դրամ բարեգործության տա, բայց ներդրում չի ցանկանում անել: Կա նաև հակառակը: Այսօր Դայաստանում ամենահրատապ խնդիրն աշխատատեղերի ստեղծումն է, սակայն, մենք չենք կարող ֆարբիկաներ բացել, փոխարենը՝ շինարարության դեպում մարդիկ աշխատանք են ունենում: Օրինակ, հյուսիս-հարավ ծանապարհի դեպում 2000 մարդ կունենա գործ, եւս այդքանը նրանց պիտի սպասարկի: Ծինարարների աշխատավարձը մենք չենք վերահսկում, բայց միջինն ամսեկան 100 դրամ ստացվում է:

-Դիմնադրամի ծրագրերում ինչո՞ւ չեն ներառվում սփյուռքի խնդիրներ, որոնք այս պահին լուծման կարիք ունեն:

-Նման մի ծրագիր ունենք, որը կապված է մանկավարժական ինստիտուտի բազայի հիմնավորական ստեղծված սփյուռք կենտրոնի հետ: Կենտրոնի նպատակն է կազմակերպել սփյուռքահայ ուսուցիչների ամենամյա վերապատրաստում: Առաջին փորձը եղավ այս տարի, կարծում են, որ կշարունակվի:

-Դիմնադրամում ինչպե՞ս են ներկայացված մուսուլմանացված հայ համայնքները:

-Դիմնադրամում դեռ ամբողջովին ընդգրկված չեն քրիստոնյա բոլոր համայնքները, բացակայում են ԱՊՀ երկրների համայնքները: Նախատեսվում են մասնաճյուղեր բացել, կակսենք Սուլվայից: Դժվարությունն այն է, որ այստեղ չկան ծեւավորված համայնքներ: Նույնիսկ եկեղեցին նեղ սահմաններում է իր գործունեությունը ծավալում, եւ նույն ազդեցությունը չունի, ինչ, ասենք,

մեր մյուս՝ դասական համայնքներում: Երկրորդ խնդիրն այն է, որ նրանց գգալի մասը կիսաօրինական կամ անօրինական վիճակում են: Բայց դա մեզ չի խանգարի:

-Ի՞նչ նոր ձեւեր են ծրագրվում կիրառել հետագայում դրամահավաքի համար:

-Այս տարի հայ իրականության մեջ առաջին անգամ կիրառվեց հեռախոսակապի ձեւը, բայց ԱՄՆ-ում դա տարածված է: Ֆոնոտոռնի ամենամեծ առավելությունն այն է, որ թիզ ծախսեր է ենթադրում, բայց, իհակե, հեռուստամարդարարուն է ունի իր արագելությունը: Սուսածում ենք համարել այս երկուսը՝ ֆրանսիայում, ԱՄՆ արեւելյան ու արեւմտյան ափին կազմակերպել ֆոնոտոռներ, եւ դրանք անվորվել ու ներկայացնել հեռուստամարդարունին: Կարծում ենք, դա ճշշտ ձեւ է: Ֆրանսիայում հայկական ընտանիքների հեռախոսահամարների 35 000-անոց ցանկ կա: Այս անգամ մենք կարողացանք զանգահարել ընդամենը 5000-ին, որից 3000-ը դրական արձագանքեց: Սա շատ բարձր ցուցանիշ է: Դա ենթադրել է տալիս, որ եթե հնարավոր լիներ ավելին անել, ապա արդյունքը մեծ կլիներ, իսկ այս դեպքում հավաքվել է մոտ 200 000 դրամ: Կարծում ենք, որ դրա հնգապատիկը կարող ենք ստանալ ֆրանսիայում: Դանդանակությունները ներկայումս կազմում է մոտ 2 մլն 535 000 դրամ, կարծում ենք, որ այս թիվը կգերազանցվի:

-Դետաքրքիր է իմանալ մինչեւ Զեզ հիմնադրամում կատարված աշխատանքների Զերգանականը:

-Ես բարձր եմ գնահատում դրանք, օրենք տիվորեն գտնում եմ, որ մինչեւ ինձ շատ մեծ աշխատանք է արվել:

-Ինչպե՞ս եք գտնում, որ ազգային տուրքը գտնե ՀՀ քաղաքացիների համար սահմանվի որպես պարտադիր վճար:

-Դա կլինի պետական տուրքը: Ես ասացի, որ մեր գործարարները չեն մասնակցում, բայց, ըստ իս, եթե դա լինի պարտադիր, ապա նրանք կմասնակցեն:

-Ինքնակազմակերպման լավ օրինակներ ունեն իրեաները, ըստ Զեզ ի՞նչ ունենք սովորելու նրանցից:

-Ենք կարծում, որ պետք է մեզ անդադար խարազանենք, եւ մեզ թվա, որ ուրիշները կատարույալ օրինակներ ունեն: Պետք չի կարծել, որ միայն պիտի սովորենք ուրիշներից, բայց սա չի նշանակում, որ դրական փորձը չպետք է վերցնել: Նոյն ֆոնոտոռնի հարցում մեզ օգնեց հենց իրեա խորհրդատու, որին մենք երախտապարտ ենք:

-Անուամենայնիվ, ինչպե՞ս եք բացատրում այս մարաթոնին սպասվածից պասիվ մասնակցությունը:

-Մոտ 3000 մարդ է մասնակցել աշխարհի 30 երկրներից, հեռախոսային, ինտերնետային կապի միջոցով: Խակ մեծ նվիրատվությունները երկուսն էին. Լուիս Սիմոն-Սանուկյանը՝ 350 000 դոլար և Ռոբերտ Ջոնանիքը՝ 440 000 դոլար, որը ստանձնեց նաև դարձող շինարարությունը, մնացածը՝ 10-50 000 դոլարի նվիրատվություններ էին: Մոտ 1 մլն 700 000-ը ժողովրդային էր: Քըրք Քըրքույանը եւ Լինսի հիմնադրամն այս ամգամ չնանակցեցին, քանի որ այլ մեծ ժրագրեր են կատարում: Ակտիվության տեսակետից մենք գոհ ենք:

-Երբ կգա ժամանակը, երբ հիմնադրամի կարիքը չենք զգա:

-Որքան շուտ գա՝ այդքան լավ: Դա կնշանակի, որ երկիրն իսկապես ծաղկել է, քայց, ցավոք, ես չեմ տեսնում, որ դա շատ մոտ ապագա է:

-Ինչո՞վ եք պայմանավորում արգենտինահայ համայնքի ակտիվ մասնակցությունը:

-Այս տարիներին մեծ մասնակցություն են ունեցել ԱՄՆ, Ֆրանսիան եւ Արգենտինան: Այս վերջինը լատինական ամերիկայի ամենախոչոր համայնքն է, թեև ամենահեռուն է, դժվար է լեզվի, մշակույթի պահպանումը, քայց ջերմ ու ակտիվ համայնք է: Այնտեղ կամ 20-30 մեծ ընտանիքներ, որոնք համայնքի բեռք տանում են իրենց ուսերին:

-Հիմնադրամն ի՞նչ ժրագրեր ունի քրիստոնեության 1700 ամյակի հետ կապված:

ԶՈՐԵԶԾԱԲԹԻ, ՓԵՏՐՎԱՐԻ 21 -ԻՆ

«Դասախոսությունների շարք» ծրագիր

Սահմանադրական դատարանի
և ՀՀ նախագահին առընթեր
սիմանադրական փոփոխությունների
հանձնաժողովի անդամ

Ֆելիքս Թոխյանը

ներկայացնում է

«Սահմանադրական քարեփոխումները Հայաստանում»

Փետրվարի 21-ին,
ժամը 18:00-ին

Հայաստանի ամերիկյան համալսարանի
փոքր դահլիճում

Դասախոսությունը կրնաբան հայերեն՝
անգլերեն համբարձագ թարգմանությամբ

Մուտքն ազատ է

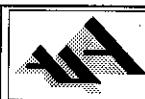
-Դատուկ ժրագրեր չունենք, քայց մի քանի ժրագիր կա, որ առնչվում են: Մենք ստանձնել ենք Սպիտակի Սուլը Գետրդ եկեղեցու շինարարությունը: Այն կառուցնելու խնդրանքով մեզ է դիմել մի բարերար, իուս ունեմ, որ բացումը մենք կկատարենք մայիսին: ԼՂԴ հյուսիս-հարավ ծանապարհի կառուցման հարցում, մեծ ուշադրություն դարձրեցինք այն հանգամանքին, որ այն գնում է դեպի Գանձասար. նկատի ունենալով, որ շատ մարդիկ կցանկանան գնալ այնտեղ, գումարների մեծ մասը հատկացրեցինք այդ ուղղությամբ:

-Չեք գտնում արդյո՞ք, որ կազմակերպելով մարաթոնը, անհրաժեշտ գովազդային կամ լրատվական նախապատրաստական աշխատանքներ չտարվեցին:

-Դեռուստացույցով դա արվեց, քայց առանձին տեղերում հանդիպումներ քիչ են եղել, ու եթե լիներ, գուցե մասնակցությունն է շատ լիներ:

-Չեք կարուում արդյո՞ք դիվանագիտական աշխատանքը:

-Այս աշխատանքն է ինչ-որ տեղ դիվանագիտություն է: Մեզ աջակցում են մեր դիվանագետները, առանց նրանց մասնակցության ամենա է: Նրանք մասնակցում են նաև մարդունին:

ԲԱՆԱԽՈՍ

«Դասախոսությունների շարք» ծրագրի տեղեկագիր
Հայաստանի ամերիկյան համալսարան
Դատուկ Պասընթացների բաժին

URL:// www.aua.am/aua/extens/lectures

Ծրագրի համակարգոր

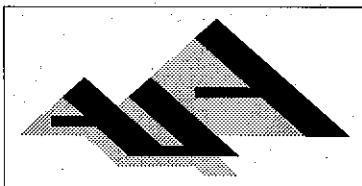
Հրայր Զորյան

Հայաստանի ամերիկյան համալսարան

ՀՀ, ք. Երևան, Բաղրամյան 40

հեռ. 51-27-07

Հասցեատեր՝

Հայաստանի ամերիկյան
համալսարանի
հատուկ դասընթացների բաժին

Սահմանադրական դատարանի և
ՀՀ նախագահին առընթեր սահմանադրական
փոփոխությունների հանձնաժողովի անդամ

Ֆելիքս Թոխյանը

ներկայացնում է՝

«Սահմանադրական բարեփոխումները Հայաստանում»

Չորեքշաբթի, փետրվարի 21,
ժամը 18:00,

Հայաստանի ամերիկյան համալսարանի
փոքր դահլիճում

Դասախոսությունը կընթանա հայերեն՝
անգլերեն համընթաց թարգմանությամբ

Մուտքն ազատ է

Լրացուցիչ տեղեկությունների համար զանգահարել՝ 51-27-07